

MSF – barneopplegg, 16. mai 2010

Tema: «*Han løp sønnen i møte*» Luk 15, 11-24

Bruk gjerne leker og sanger som ligger ute fra sist gang.

Historie:

Nå skal jeg fortelle en historie som Jesus har funnet på, og som han fortalte til noen mennesker som hørte på.

Det var en gang en mann som hadde to barn, to gutter. Faren var kjempeglad i guttene sine, og synes det var helt topp at de fremdeles bodde på gården sammen med han. For guttene var egentlig ikke barn lenger, de var blitt voksne, og jobbet for faren sin. En dag sa den yngste gutten til faren sin; Nå har jeg lyst til å reise min vei, og få alle de pengene jeg skal arve når du dør. For faren til guttene var veldig rik. Faren ble veldig lei seg når gutten han var så glad i ville reise fra han. Men han gav pengene til gutten, og vinket farvel til han.

Plutselig hadde gutten så mange penger som han aldri før hadde hatt! Han visste nesten ikke hva han skulle begynne å kjøpe først. Kanskje han kjøpte en flott hest som han kunne ri langt med, eller en stor båt, eller kanskje et hus? Men vet du hva han faktisk brukte pengene til? Han kjøpte snop! Masse snop! Og brus! Og tyggi! Og chips! Og siden han hadde så mye godt å spise, så fikk han mange venner som hadde lyst til å være sammen med han. Og sånn holdt han på i mange måneder. Helt fram til sommeren, nesten! Men da hadde han plutselig ikke flere penger igjen. Og alle de nye vennene han hadde fått ville ikke være venn med han lenger siden han ikke hadde mere snop igjen. Han var sulten, men hadde ikke penger til å kjøpe brød og melk for, engang.

Til slutt fikk han lov til å jobbe hos en bonde og passe på grisene hans. Den eneste han fikk å spise var den maten som grisene spiste. Råtne egg, potetskrell og bananskall. Det hørtes ikke særlig godt ut...

Etter noen dager begynte gutten å tenke på faren sin igjen. "Tenk så godt jeg hadde det hjemme på gården! Selv tjenerne til Far har det bedre enn det jeg har det nå. De får jo spise god mat." sa han til seg selv. Men han tenkte at det ville være veldig flaut å komme hjem igjen nå. Han hadde jo sløst bort alle pengene han hadde fått av faren sin. Dessuten hadde han ikke badet på kjempelenge, og stinket som en gris. Klærne hans var fillete og skitne. Og håret var fullt av lus. Likevel bestemte han seg for å reise hjem. Han tenkte å spørre faren om han kunne få lov til å være en av tjenerne hans.

Det gutten ikke visste, var at faren hadde stått og sett etter gutten sin hver dag siden han dro. Han hadde grått og håpet på at han skulle komme tilbake. Og nettopp denne dagen da han som vanlig stod og kikket, så kjente han igjen gutten som nærmet seg gården. Da begynte faren å løpe mot gutten sin, han gav ham en kjempelang klem, og kysset han på kinnet. Gutten sa "Jeg har vært så dum. Jeg har sløst bort alle pengene du gav meg. Jeg skjønner godt hvis du ikke vil være faren min lenger." Men faren sa "Hva er det du sier? Du er jo gutten min som jeg er kjempeglad i! Du skal få den fineste dressen jeg har, og en gullring på fingeren, og nye skinnsko skal du også få! Nå skal vi feire og spise det beste du vet! For endelig har du kommet tilbake igjen, mitt kjære barn!"

Og det var historien om den gode faren som ble så glad da gutten hans kom tilbake.

Jesus fortalte denne historien fordi han ville vise oss at Gud er akkurat som den gode faren i fortellingen. For hvis vi gjør dumme ting sånn som gutten, så er Gud like glad i oss for det. Derfor trenger vi ikke være redd for hva han vil tenke om oss. Vi kan alltid komme tilbake til han, og Gud vil alltid stå og kikke for å se om vi er på vei hjem igjen. For det er når vi er venner med Gud at vi har det aller best.

Bønn: Takk Gud, for at vi får være barna dine, og at du er en god far som alltid er glad i oss. Hjelp oss til å komme tilbake når vi har gått vekk fra deg. Amen.